

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica infra octa[uas] ascen[sionis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

pōt eē dei charitas. vñ. j. Jo. ij. Nolite diligere mūdū: neq; ea q̄ in mūdō sunt: qm̄ si q̄s diligit mūdū n̄ ē charitas p̄ris i illo. Sola at̄ ē charitas q̄ facit sursum ascendere. Aug. Amor me? pōd? meū eo feror? q̄ cūq; feror? Figura. iij. Reg. ij. Helias cū trāssit aq̄s iordanis in curru igneo eleuatus est in celū. Expone Iordanis in terpretatur riuus iudicij. Faciat q̄ vnusq; q̄ iudiciū de se et trāseat aq̄s mūdane p̄cū p̄fēctie et sic dō p̄ gr̄az et charitatē recōcti liabit et in charitatē seruoze ascēdet i celū. Nā vt d̄r Ja. j. Coronā uitę re. p̄m̄isit de? diligētib; se.

Secūdo ar. In p̄ce. zc. Nūc de tertio qd̄ ē mysteriū gl̄iosissime exaltatōis q̄ sedet ad dexterā p̄ris. A dextris inq̄. i. ad eq̄litate p̄ris q̄ntū ad diuinitatē: et i bonis p̄ris portioib; p̄ ceteris creatur̄ q̄ntū ad hūanitatē. Sedet inq̄ nō solū p̄ se sed etā p̄ nob. Ro. viij. Qui ē ad dextera et interpellat p̄ nob. Est at̄ in h̄ p̄rem plāda n̄re p̄mōtōis vtilitas p̄cipue q̄ ad tres virtutes theologicas.

Primo ad fidei firmioris certificationē.

Secundo ad certioris spei subleuationē.

Tertio ad feruentioris charitatis affectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄ maxime p̄ h̄ certifiat q̄ vt dixerat impletū est. In dixerat Jo. xij. Glādo ad patre. Et nūc dixi vobis p̄us q̄ fiat vt eū factū fuerit credatis scz q̄ ego sū de? Leo papa ser. de ascēsiōe. Tūc ad equalē p̄ri filiū cruditor fides gressu mētis cepit ascēdere. Et Aug. sup illo Jo. xij. Si diligeretis me gauderetis vtiq; q̄ vado ad patre zc. Jo subtrahō formā istā serui in q̄ pater maior me est: vt deū sp̄ualiter vide re possitis. Secūdo ad spei subleuationē. Sperare eim̄ debem? q̄ vbi ē caput illic est et mēbra. In ip̄e dñs dicebat Jo. xij. Accipia vob; ad meipsum vt vbi ego sum et vos sitis. Leo papa. Eū ascēsiō nōstra ē p̄uictor q̄ p̄cessit gl̄a capitis eo sp̄el sedit et corpis. Nā et ip̄e p̄or ascēdit vt visū oñderet. Michę. ij. Ascēdit pandēs iter an̄ eos. Aug. Quia fact? est tibi saluator surget ambula habes q̄: noli p̄gredere. s. vt puenias vbi tā introiuit ch̄us et sedet ad dexterā p̄ris. Jo d̄r paul? Heb. vj. Eō

fugim? ad tenendā p̄positā spem quā sic ancoram aie habem? tutā atq; firmā et incedentē vsq; ad interiora velaminis vbi p̄ cursos p̄ nob introiuit iesus. Tertio ad feruentioris charitatis affectionē. Ad h̄ ei ascēdit et sedet ad dexterā p̄ris vt ad se trahat corda n̄ra. Nā vt d̄r Matth. vj. Vbi ē thesaurus tuus ibi est et cor tuū thesaurus aut̄ hūani gñis est ip̄e ch̄us. Item vt inde nobis trāsmittat sp̄m̄ sc̄m̄ cuius p̄ncipale donū est charitas. In dicebat dñs Jo. xij. Expedi vob; vt ego vadā. Si em̄ nō abiero paraclēt? nō veniet ad vos. Si at̄ abiero mittā eū ad vos. Hoc discipulis dicebat. Sim? igit et nos discipuli ch̄i et sic sperare poterim? aduētum sp̄s sc̄i. Sed interim oratiōi instem? sc̄o desiderio flagrātes qd̄ maxie disponit ad susceptionē sp̄s sc̄i. Exēplū de apostol̄ q̄ h̄ tempe intermedio erant pseuerantes in oratiōe: vt h̄r Act. j. Et ipsi orantibus affuit sp̄s sc̄i. In cantat eccl̄ia. Quātib? apostolis deū venisse nūciat.

Tertio ar. Aud. Si q̄ dñs fideles fuerim? securi eē possum? Dñs ei nob; sedem̄ hereditatē celestē: et p̄cessit eius possessionē acceptur? Sz h̄ mltū timere dēm? ne ex n̄ra malicia h̄mōi hereditas a nob; sit aliena. Nā vt dicit iura. Qui seu h̄ dū alienat cadit a iure feudi et dñs illud alij p̄cedere p̄ lib. feudoz. Costi tutiōe. Si elietul? Et de feudis. c. ij. Propōe casum de eo q̄ veditit hereditate suā quaz fr̄ ei? redēmit volēs eā sibi reddere: quaz reddita itez ille alienauit: et sic merito amisit. Expōe et applica qm̄ qm̄ peccat alij q̄s alienat a se hereditatē celestē. j. Cor. vj. An nescitis q̄ iniq; regnū dei nō possidebunt. Nolite errare: neq; fornicarij: neq; idolis seruiētes: neq; adulteri: neq; molles: neq; masculoz p̄cupitores: neq; fures: neq; auari: neq; ebriosi: neq; maledicē: neq; rapaces: regnū dei possidebunt.

Dñica infra octa. ascen. Sermo p̄m?

Estote p̄r. zc. j. Pe. iij. Cū venerit paraclētus quē ego mittā vob; a p̄re sp̄m̄ veritatis q̄ a p̄re p̄cedit ille: testimonij p̄bi. de me. et vos testimonij p̄

res sicut colūbe. Est autē in serpēte triplex
p̄siderāda prudētia a nobis imitanda.

Prima est prudētia sollicitē custodi-
tionis.

Secūda ē p̄grue renouatiōis.

Tercia ē caute euasiōis.

Prima igit̄ r̄. qz vīcz oīa mēbra exponit vt
p̄ncipalioē p̄c̄. s. caput custodiat. Un̄ p̄
aquā narās caput elenat ne submergat.
Sic z corp̄ exponere debem̄ vt aīa cu-
stodiat z caput mētis eleuare ne delicia-
rū aq̄s submergat. Deuter. iij. Nāz tuā
sollicitē serua. Un̄ Barthe. xvj. Quid p̄
dest hōi si vni. mū. lu. aīe p̄o sue r̄c. Se-
cūda ē prudētia debite renouatiōis qz vī-
delz serpēs renouari cupiēs p̄ foramē ar-
tū trāst̄ pellē veterē exuens postea q̄ for̄
aquā porauit. Sic z hō f̄nouari volēs a-
quā for̄ viuī. i. sacre doct̄ie haurire dz z i
arto p̄nie foramine pellē veterē hōis. Ama-
lā p̄suetudinē exuere nouū hōiem q̄ f̄m
deū creat̄ ē inducēdo z peti venenū in cō-
fessioē totalit̄ euomēdo. Eph. iij. Depo-
nite vos f̄m p̄stinā cōuersationē veterem
hōiem q̄ corrupit̄ f̄m desideria erroris.
Renouamini autē in spū mēt̄s v̄se z indui-
te nouū hōiem q̄ f̄m deū creat̄ ē in iusti-
tia z sc̄ritate vitat̄. Tercia ē prudētia
caute euasiōis. Serpēs em̄ q̄ d̄r asp̄is vt
incārationē euadat aures suas obturat.
vnā cū cauda: alterā terra sup̄ quā aures
firmat. Sic et hō dz euadere diabolū in-
cātorē z t̄tatiōes ei⁹ aures cordis ob-
turādo ex p̄sideratiōe finis n̄f̄i q̄ est sicut
cauda: z ex p̄sideratiōe corporis fragilita-
tis q̄ est ex terra. Ps̄. Sic aspidis surdez
obturantis aures suas. Exēplū inductū
vū ad p̄sideratiōē n̄re miserie fragilita-
tis z finis n̄f̄i. Rex q̄dā erat nūq̄ ridens
qm̄ iūq̄ festū fieret. Semel a quodā a-
mico suo reprehensus sup̄ hoc dixit ei q̄
altas sibi r̄nderet fecit ergo parari cathe-
drā cū pedibz putridis z collocari eaz q̄
mō sup̄ fornacē ardētē z desup̄ gladiū z
p̄dētē cū fragili chordula. Quo sic dispo-
sito illū rep̄ensozē iussit sedere in cathe-
dra et q̄tuoz hōies cū q̄tuoz gladijs col-
locari iuxta eū. vnū retro: aliū aīz: alium a
dextris: aliū a sinistris: z apportari coraz
eo cibaria delectabilia: z ioculatores ad
gaudiū excitātes. Et bis factis iuuit autē

eū rex ad ridendū. Et ille dixit. Et quō ri-
dere possum? Si habere oīa mūdi delecta-
tabilia cū istis incōmodis z piculis q̄ vi-
deo supra infra z iuxta me: non t̄n ridere
possem. Tunc ait rex. Et ego quō ridere
possum q̄ntacūq̄ sint festa corā me: q̄ ama-
ritudinē peccatorū meoz post me: incerti-
tudinē futuroz aī me: vexatiōes aduersi-
tatiū p̄ntium a sinistris: nocumēta p̄sp̄ri-
tatiū a dextris tāq̄ gladios acutos: distri-
ctionē diuine s̄nie sup̄ me: voraginē infernī
infra me p̄sidero. Et inter hec p̄stitutus
sum in hac fragili sede de q̄ q̄ridie p̄cipita-
ri expecto. Hec pericula cogitate o pecca-
tores z tāq̄ prudentes studeatis euadē-
re. Hier. l.ij. Fugite de medio babilonis
vt saluet vnusq̄q̄ animā suā.

Tercia articulo. Aud. qm̄ bruta anī-
malia nos edocēt in futurū p̄uidere
z picula p̄cauere. Cauete ne negligaris z
inueniamini de nūero non prudentiū sed
stultoz. Horate q̄ dicit lex. Stultis non
cōsuetū est succurrere: sed errantibz. ff. de
iur. z feti ignozātia. l. vlt. §. vl. Et vigilan-
tibz z nō negligentibz f̄m urā subuenien-
dū est. De rex p̄mutatione. Cū vnuerso
rū. Et de dona iter dilectos. Audite. Si
q̄s sufficienter p̄monitus z edoc̄ de futu-
ro mort̄ periculo p̄ nihilo duceret nec
caueret nōne stultus reputaret: z si peric-
culū illū sc̄iēter icurreret: nōne merito ibi
relinq̄ret. Propone casū magis in piculis
lari z applica: qm̄ factis p̄moniti sumus de
piculis n̄re dānatiōis: iō caueam⁹. Qm̄
vt d̄r Eccl̄. iij. Qui amat piculū p̄bit i illo

Sermo. ij.

Stote pru.

r̄c. Nō nouerūt patres neq̄
ne. Jo. xvj. Tales nō sūt de
nūero prudētū qui nō habent sc̄iam dei.
Osee. iij. Nō est sc̄ia dei in terra. i. in cor-
de terrenis dedito: quia videlz deū post
ponit et obliuioni tradit. Nō em̄ p̄siderat
dei potentia neq̄ sapientia: neq̄ beniuolē-
tiam. De potentia de. j. Pe. v. Nulla
mīni sub potētī māū d̄i r̄c. De sapia Ro.
xj. D̄ altitudo distiaz sapie z sc̄ie dei. r̄c.
De beniuolētia. ps̄. Sustate videte q̄ntā
suauis ē d̄s r̄c. Saluatio Estote r̄c.

Dñica infra octa. ascen.

Primus arti. An prudentia sit in oibz
hñtibz grām? Q. nō. **S**icuti sunt ha/
bētes grām q̄ nō sunt bñ p̄siliatini: sed ne/
cessario hñt regi aliēo p̄silio. **C**ōtra. **A**ul/
lus habz grām nisi sit virtuosus: sed nullus
pōt esse virtuosus nisi hēat prudentiā. **D**ic/
em̄ Greg. ij. moral. **L**etere p̄tutes nisi ea
q̄ appetūt prudēter agāt p̄tutes esse neq̄/
p̄t p̄t. **R**ūdet Tho. ij. q. xlvij. **N**ecessē
est p̄tutes esse p̄texas: ita vt q̄ vnā habet
oēs hēat. q̄cunq; aut̄ hz grām/babz cha/
ritatē. **U**n̄ necesse est q̄ hēat oēs p̄tutes:
et sic q̄ habeat prudentiā. **I**usti aut̄ q̄ indi/
gēt regi p̄silio alieno/ saltē in hoclibz p̄p̄is
p̄sulere sciūt si grām hñt: vt alioz regrāt
p̄silia z discernāt bona p̄silia a malis. **H**ec
Tho. **P**ro fund. **V**ere prudēs est q̄ de
futuro diligent̄ puidet. **U**n̄ **H**iero. **P**tra
Rufinianum narrat Pythagorā dixisse
duo tpa p̄spiciēda fore. **I**ntueda em̄ sunt
ea q̄ gessim? vt eoz exēplo deliberare q̄at
q̄s in postez qd sit factur? / z q̄ sine op? fu/
tuz terminare valebit. **E**t **S**anfred in po/
etria. **S**essuz p̄currāt oculi: p̄consule mē/
tē: z vires metire tuas. **H**oc itaq; ad pru/
dentiā p̄tinet. **S**ed q̄ritur **A**n prudentia
zē. **D**ic rñ. vt s. **E**t q̄ p̄clude q̄ nō p̄t esse
aliq̄s p̄fecte prudēs nisi ex dono dei: z q̄cu/
q; habet donū grē/prudēs est. **A**d hñdaz
p̄ prudentiā marie recurrendū est ad deū
p̄ orōez deuotā. **J**ō. ij. **P**etr. iij. **P**ostq; di/
xit **P**etr? **E**stote prudētes. **S**ubdit: **E**t vi/
gilate in orōmbz. **E**t **L**u. xij. **V**igilate oi/
tpe orātes vt digni habeami effugere que
vētura sūt zē. **V**ere prudēs est q̄ in tll̄ p̄si/
deratiōe se recolligit. **A**t **P**tra. **S**cut? est
q̄ se circa exteriora effundit. **A**udite o pec/
catores zē. **I**n p̄sona talū d̄r **P**s. **S**icut
aq̄ effusus sum z dispersa sunt oia ossa mea:
id ē tota fortitudo mea. **E**tem. **D**ū heri/
cis est armat? exteri? nec est fera q̄ audeat
eū tangere: sed cū intrās aquā se dilatat:
tūc canis seq̄tur eū z capit p̄ aliquā partē
carnis z occidit. **S**p̄ualit̄. **H**ō restrict? in
sui p̄sideratiōe meditās sine suū nō inter/
ficiat a pctō: sed dilatat? ad terrenas diui/
tias aut delicias mltiplr capit. **F**ig. **S**e/
nes. vij. **M**ultiplicatis aq̄s diluuij interfe/
cta ē ois caro. **S**p̄ualit̄: p̄ aq̄nas i. labiles
diuitias z delicias cito labit hō carnalis

ad mortē eternā. **S**eg in moral. **C**arnales
hoies de ditiaz affluētia extollunt/ s;
hora q̄ nesciūt cito rapiūt: z dū pedē fixi/
se credūt/ ad ima lacu descendūt.

Secundus ar. **I**n p̄ced. zē. **H**ic dicendū
dū ē de prudentia vitupabili q̄ est pru/
dētia culpe que est triplex.

Prima est prudentia terrene cupiditatis.
Secunda est prudentia voluptuose carnalis/
Tertia est prudentia diabo (carnis.
lice calliditatis.

Prima igit zē. **H**ec est mūdanoz pru/
dētia circa adq̄sitiōes terrenoz. **B**aruch
ij. **F**ilij agar exq̄sierūt prudentiā q̄ de ter/
ra est. **A**gar interpretat solennitas vigilię.
Hi ḡ dicunt filij agar q̄ faciūt p̄t p̄t gau/
diū z festū suū in vita p̄tici q̄ dz esse vigi/
lia solēnitatis future. **E**tq; mudani feruē/
tius studēt circa mudana q̄ sp̄uales circa
diuina: **J**ō d̄r **L**u. xvj. **F**ilij hui? secti pru/
dentiozes filijs lucis in generatiōe sua sūt.

Secunda est prudentia voluptuose carnalis
tatis. **R**o. vij. **P**rudētia carnis mors est.
Slo. **P**rudētia carnis hz q̄ q̄sue carnis
sunt studioz? implet. **D**inatuata prudē/
tia coz? curare z aiām negligere. **B**ern.
Sic stulti estimatores de minimis/ max/
imāz de maximis minimā curā gerūt. **J**ō
Lur carne tuā pctosis impiguis z ornas
quā post paucos dies s̄m es duoraturū s̄:
et aiām nō curas q̄ corā deo z angel est p̄/
sentāda. **A**ncilla d̄nari/ et d̄naz anallari/
magna abusio est. **T**ertia est prudentia
diabolice calliditatis. **H**ec est astutia p̄/
uersoz q̄ callidi sunt ad fallendū. **B**en. ij.
Serpēs erat callidior cūctis animātibz.
Sl. **Q**uia plenus erat demōe. **H**iere. iij.
Sapientes sunt. i. astuti z callidi vt faciāt
malz: bene facere aut̄ nescierūt. **E**sa. xxxij.
Peribit sapiētia a sapiētibz: z intellectus
prudentiū reprobabit. **N**ec dubiū oēs hu/
iusmōi prudētes: aut prudentia humana/
aut carnalis: aut diabolica seipos tandē i/
sensatos p̄clamabūt dicētes illō **S**ap. v.
Hos insensati zē. **S**equitur. **E**rauim? a
via veritatē zē. **Q**uid ḡ p̄fuit nobis sup/
bia zē. **S**ed heu tarda est illa recognitiō.
Exemplū legitimus in **V**itaspary. **V**ir
quidam fuit modestus moribus/ debilis
corp̄: taciturn? et raro in publico vis? sp̄/
opans cum sanus esset. **E**contrario vis?

curiosa loqr: litigiosa: ebriosa: atq; luxu-
 riosa: corpe sana. Corrigit q; vt vir lōga e/
 gritudine moreret. Et p̄tinuo pluuia: co/
 ruscationes: atq; tōitrua: aerē p̄turbabāt:
 nec cessauerūt p̄ tridūū adō vt nec potue-
 rit corp⁹ ei⁹ sepeliri: ita vt hoies vicī illi⁹
 mirarēt di. Siccine iūmic⁹ dei erat iste:
 vt nec terra suscipiat corp⁹ ei⁹ ad sepultu-
 rā. Vir tñ tandē sepulture tradit⁹ ē Post
 ei⁹ mortē vroz ei⁹ cū maiori licētia: corp⁹
 libidīe vtebat: r p̄stibulū fec̄ domū suaz.
 Dorte autē ei⁹ veniēte tantā habuit fu-
 neris p̄speritatē: vt videret aer ei obsequi-
 um facere. Erat atē ei⁹ filia q̄ adhuc par-
 uula erat: nē moriēte. Post obitū matr⁹
 filia puellari etate egressa: r desideria tū-
 illatiois corp⁹alis ieiunijs refrenās q̄ daz
 die ad vesperā cogitare cepit cui⁹ vitā ma-
 gis eligeret imitandā. Cogitās q; vitā pa-
 tris r hūe ei⁹: r ex alia parte vitā matris
 r finē ei⁹ q̄lī itra se dicebat. Sic me opoz
 tet viuere sic mat. Supuenit nox: r sopoz
 accessit. Astitit igit ei quidā corpe gran-
 dis: aspectu terribilis: asperavoce interro-
 gās. Dic mihi q̄ sūt cogitat⁹ cordis tui.
 Illa tremēs: nec aspīcere in eū audebat.
 Maiori vero voce iterū iussit vt qd cogi-
 tauerat sibi diceret. Illa p̄ timore oēm
 oblita cogitatū nihil eē dicebat. Ille p̄o
 ei ad memoriā vniuersa reducebat q̄ me-
 ditata fuerat. Illa p̄fusa veniā petiit r cau-
 sas narrauit hmoi cogitat⁹. Qui ait. Ue-
 ni r vide patrē r matrē: r cui⁹ deinde vo-
 lueris tibi elige vitaz. **P**rimo q; duxit
 eā ad cāpū amenū variās arbores pulcrī
 tudinis inenarrabilis habētē. Occurrēs
 p̄ ei⁹ amplexat⁹ est eā r osculat⁹: filiam
 vocans. Illa rogabat manere cū ip̄o. At
 ille. Nūc inqt̄ nō potes: s; si volueris ve-
 stigia mea seq̄ huc venies nā post multū
 ip̄s. **T**rabēt q; manu illā q̄ tā duxerat: ve-
 ni (ait) vt ostēdā matrē q̄ in igne exurit: r
 vt scias cui⁹ imitari debeas vitā. Sta-
 tuit igit eā in domo obscura turbatōe ple-
 na ostēdēs illi fornacē ardētē r picē feruē-
 tē q̄ sūdā illic aspectu terribiles stātes sup
 fornacē. Illa de orū aspiciēs vidit matrē
 in fornace vsq; ad collū dmersam striden-
 tē dētib⁹ r igne ardentē r vermīū multo-
 vū ferorē. Vidēs eā mat̄ eū vllatū clama-
 bat: lēz tarde. **H**eu me o filia de proprijs

petis hec patior q̄lī qz deliramēta mibi vt
 debāt oia q̄ de sobrietate erāt. **O**pa forni-
 catiois r adulteriū nō mibi videbāt habe-
 re tota sēta. **E**t ecce p̄t̄ exiguas delicias
 q̄nta tormēta sustineo. **E**cce p̄ cōtēptū dī
 q̄les recipio mercedes. **N**otate q̄liter nūc
 se recognoscit insensatā: s; tarde. **P**uella
 igit ex illa visioe h̄ vnū deliberauit: vt pa-
 tris seq̄ret vitā valdeq; p̄fectū in timore
 dei quēadmodū illa narrauit cuidā sent
 interrogātī q̄ res eā ad tam scām con-
 uersationē adduxerat. **I**deoq; melioris
 efficiamur p̄siliū r vt p̄e prudentes ad fi-
 nē aspiciam⁹. **J**uxta igit p̄siliū pauli. **E**p̄h
 v. **V**idete quō caute ambuletis nō q̄lī im-
 piētes: sed vt sapientes.

Tertius articulus. **A**ud. rē. **F**ugienda
 igit est talis prudētia q̄ vere dicit p̄e
 dānosa fatuitas. **N**otate q; dicit reka. iur.
Dānū qd̄ q̄s sua culpa sentit sibi nō alre-
 ri oz imputare. ff. d. re. iur. l. qd̄ q̄s. **P**age
 casum de p̄bēdis. **S**i cleric⁹. lib. vj. **U**bi
 clericus q̄ negligit petere p̄bēdā sibi debi-
 tā cū vacat sibi imputare oz nō socio exp̄-
 ctātī. **C**auete q; ne p̄t̄ mūdi delicias ne-
 ligat⁹ petere r adq̄reret p̄e p̄ueniēt hē-
 reditatē celestē. **A**udite si alicui⁹ diceret:
 denariū quē hēs relinq; r tibi dabūf cen-
 tū floreni: nōne fatu⁹ eēt si diceret dena-
 riū quē habeo poti⁹ custodiā. **E**t si cui dī-
 ceret: viue hodie deliciose: s; p̄ toto vite
 residuo incarceraberis. rē. **N**ōne stultus
 eēt si vnus diei delicias eligat illo pacto.
Exponet applica. notādo illud **Ber.** **U**e-
 ve ve vapor est ad modicū parēs q̄ eterne
 felicitat⁹ aditū intercludit.

Sermo tertius.

Estote p̄-
 rē. **H**ec locut⁹ sū vob: vt cū
 venerit hora eoz remisca-
 mīnī: qz dixi vob **Jo. xvj.** **T**alis remini-
 scētia facit prudētes. **A**lta autē futura lo-
 cut⁹ ē ch̄is: vt cū venerit hora eoz remini-
 scētia. **P**rimo p̄bū tremēdi iudicij. **S**cāmīn
Scōdo p̄bū imēsi gaudij.
Tertio p̄bū tremēdi supplēij.
De p̄mo dicebat. **M**atth. xxv. **C**ū vene-
 rit fili⁹ hois in maiestate sua rē. **D**e scōdo
Matth. xxij. **E**rūt sic āgeli dei in celo. **D**e

¶ Dominica infra oct. ascēliōis

tertio. **D**arth. xij. **D**ittent eos in camis
nū ignis. **z**c. **E**stote. **z**c.

Prim^o art. An prudentia sit necessa-
ria ad bñ vivendū. **R**esponsum: nō: sola cha-
ritas sufficit ad bñ vivendū. **C**ōtra. **N**ō
pōt esse bonus sine prudentia: vt s̄ dictum
est. **R**ūdet **T**ho. .j. q. prudentia ne-
cessaria est ad bñ vivendū. Bene em̄ vt
uere consistit in bene opari ad qd̄ requirit
nō solū quid hō faciat sed etiā quō faciat
vt vicijs operet̄ s̄m̄ rectā electionē q̄ requirit
duo. s̄. debitū finē z̄ mediū pueniens. **A**d
debitū autē finē disponit per virtutē mor-
rale que p̄ficat̄ p̄tē appetitiuā. **A**d mediū
autē per habitū rōnis: qz̄ p̄siliari z̄ eligere
sūt act^o rōnis: z̄ sūt act^o ip̄s^o prudentis.
Hec **T**ho. **P**ro s̄d̄ **Q** p̄ pauca de bo-
na curat̄ vita. **S**en. ad **L**ucl. **N**ō q̄ bñ
vuiat: sed q̄ diu curat̄ **I**o **P**erius repre-
hendit multitudinē eorū q̄ multas curas
inanes gerūt: z̄ necessarias omittunt dī.
Curas hōim: o q̄ntum est in reb^o inane
Tales q̄ fatui sūt nō prudētes. **S**ed q̄rit
An prudentia z̄c. **D**ic̄ r̄n. vt sup̄. **E**t q̄clu-
de q̄ fatui sūt q̄ pot^o dānatiōis media
q̄ saluatiōis eligūt: plus solliciti de tēpo-
rali voluptate carnis q̄ de eterna beati-
tudine celesti: plus carnis delicias q̄ aie cō-
solationē amātes: imo eis amara sūt spūa
lia: carnalia vero dulcia. **E**sa. v. **U**e q̄ di-
citis bonū malū z̄ malū bonum ponētes
dulce amarum: z̄ amarum dulce. **H**oc
attendite o carnales z̄c. **F**igura. **A**u-
meri. xj. **F**ilij israel fastidiati erāt de man-
na qd̄ tñ in se dulcissimū erat z̄ ardēter de-
siderabāt cepe z̄ allia q̄ māducauerant in
egypto. **I**o tales in deserto mortui sūt.
Spūaliter. **M**ulti plus in fetore pcti de-
lectant̄ q̄ in decore z̄ odore ac odore cele-
sti. **P**s. **D**ez̄ esca abomiata ē aia eorū
Secūd^o ar. **I**n p̄ce. z̄c. **A**ūc cōsequen-
ter dicēdū ē de prudentia laudabili de
q̄ **R**hōm. viij. **P**rudētia spūs vita z̄ par.
Et **t**u **l**i. de officijs. **P**rudētia ē apertē
daz̄ fugiēdaz̄ qz̄ rez̄ cognitio. **S**m̄ autē eū
dē. ij. **R**ethorice tres sūt ei^o p̄tes de q̄b^o
etiā dicit **S**en. l. de p̄turib^o. **S**i prudēs
est anim^o tu^o tribus r̄pib^o dispenset. **p**sen-
tia ordina: futura p̄uide: p̄terita recorda
Prima p̄teritorū mēoria: (re.
Scōa p̄ntium intelligentia,

Tertia futuroz̄ prudentia.
Prima igit pars prudentie ē p̄teritorū mē-
oria. **E**cc̄i. j. **M**emēto q̄ añ te fuerunt.
Debz̄ autē h̄mōi mēoria ē triplex: vicijs re-
spectu dei: respectu sui: z̄ respectu p̄mi.
Prima d̄z̄ esse respectu dei. **D**ebem^o em̄
memores eē diuinorū bñficiorū ad regra-
tiādū z̄ ampli^o in eo sperādū. **D**ent. xxxij
Nūqd̄ nō ip̄e ē p̄r tu^o q̄ possedit te z̄ fecit
z̄ creauit te: memēto diez̄ antiq̄. **E**t ec̄s
xij. **M**emēto creatoris tui. **U**t etiā mēo-
ria habeam^o passiōis ch̄i ip̄e instituit sui
corporū sacramētū. **D**arth. xxvj. **H**oc fa-
cite in meā cōmēorationē. **I**te debemus
esse memores diuinorū mandatorū ad ere-
quēdū. **P**s. **M**emores sūt mandatorū ei^o
ad faciēdū ea. **E**t dent. vj. **E**rūt s̄ba bec
q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo z̄ nar-
rabis ea filijs tuis z̄ meditaberis ea. z̄c.
Ecc̄i. ij. **Q**ue p̄cepit tibi deus cogita
sp̄. **I**te memores esse debem^o diuinorū iu-
diciorū ad formidandū. **P**s. **D**ia iudicia
ei^o in cōsp̄ctu meo sp̄ z̄ ero immaculatus
cū eorū obf̄uabo me ab iniquitate mea. **D**e-
mēto q̄ districte puniuit angelos z̄ p̄m̄
p̄mi hōis qd̄ adhuc etiā h̄idie puniti nō
bis: quō etiā mūdū deleuit diluuiō: sodo-
mitas igne z̄ sulphure: egyptum diuersis
plagis flagellauit: in diuersis mūdū p̄b^o
vibes subuertit: filios isrl̄ plures in de-
serto z̄ in terra p̄missiōis ex fame: p̄
stermōre z̄ gladio puniuit: regna transtu-
lit: natiōes exterminauit. **E**terz̄ q̄nta q̄
re sufficit: **D**axime autē d̄z̄ hō mēorari
iudicij z̄ mortis p̄iorū. **U**n̄ in p̄sona mor-
tui dicit **E**cc̄i. xxxvij. **M**emor esto iudicij
mei sic em̄ erit z̄ tuū. **S**cōa memoria
d̄z̄ respectu n̄ri. **M**emores em̄ debem^o
eē p̄petratę offēsiōis vt doleamus. **E**sa
xxxvij. **R**ecogitabo tibi oēs ānos meos
in amaritudine aie mee. **E**t apoc. ij. **M**e-
mor esto vñ excideris z̄ age p̄niam. **I**te
p̄sus facte p̄missiōis. **T**ū in sacramēto tā
baptismi q̄ p̄nie q̄ matrimonij. **T**ū i vo-
to. **T**ū etiā in licito iuramēto aut etiā q̄
uis mō debito vt vicijs fidelis implēamus.
ij. **E**sdre. iij. **M**emor esto voti qd̄ p̄mit-
sti **I**te p̄terite hūilitatōis ne. s̄. p̄ lūgria cor-
ruam^o. **E**cc̄i. xvij. **M**emēto paup̄tatis in
die abūdātie. **E**t. xj. c. **I**n die bonoz̄ ne

sis imēoz maloz. Sic monebat mardo/ che? Hester. Hecoz esto diez hūilitaris tue quō nutrita sis in manu mea. vt hēf Hester. xv. Tertia mēozia dz ee respectu primi. Debem? em ee mēozes lamētāde ibecillitatis quō. s. mlti corruerūt vt nos caueam?. Demēto et quō corruerūt: ada: moyses: r aarō: dauid: salomō: r petr? p n cept aploz: me de bonitate tua plimas. Job. xij. Demēto belli r ne adijcias qd/ qd loq. s. sba iactātie. Nūq̄ secura ē nauis q̄dū in fluctus existit. Nūq̄ ē secur? p n cept exercit? q̄dū bellū ex aduerso p̄li/ stit. Vñ Hiero. ait. Ne in p̄terita castita te p̄fidias: qz nec dauid sanctior es: neq̄ salomōe sapiētor: nec sansone fortior: nec perro feruentior. Demēto semp q para/ disti colonum mulier de sua p̄tate eiecerit. Itē respectu. primi mēozes ee debemus releuande necessitat: vt iuxta posse subie niam? r h tā respectu viuētū q̄ mortuo tū in purgatorio detētoz. Heb. xij. De mētoze vinctoz tāq̄ simul vincti. Et. ij. Regū. j. Cōsidera israel. p his q̄ mortui sunt. Itē mēozes ee debem? in primis se ctāde exēplariat: vt imitemur. j. Sa/ chab. iij. Demētoze opey patz vroz. s. scōz q̄ fecerūt in gnatiōibz suis r accipie tis gloriā magnā. Exēpla sanctorz ha/ bemus q̄ plurima q̄ tā deuote des serui erūt tāta austeritate carnis delicias rep̄s serūt: tot aduersa tolerauerūt: vt salua/ reit animas suas. j. Sach. iij. Deozes estote quō salui facti sūt patres vestri.

Tertius articulus. Aud. rē. Maximū qz vob iminet piculū si obliuioni de/ derit. Morate qd iura dicūt. Vbi mai? piculū p̄t ee cauti? r diligēt? agēdū est. vij. q. ij. c. vlt. Et i autēctea apd eloq̄ntiā mū Cō fide istrumētoz. Audite. Si qs ves stry acceperit a rege pecuniās mltas r cer ta p̄cepta exponēdi pecuniāz ea vtēdi sub pena capitis. Ignorat at qn rōem redde re p̄peller. Nōne frēq̄nt mēoz eēt qd acce perit: r qd exposuerit r quō: p̄ piculum mortz euitādū. Applica qm mltro magis solliciti ee dēm? p euitādo piclo mortis etne qd incōparabilit? mai? est. Itē frēq̄nt mēozari debem? qd a dō accepim? q̄ sint p̄cepta ei? qd p̄missim?: r qd fecim? rē. Sen. Qui nihil d̄ p̄terito cogitat vitā a/ (misit.

Sermo quartus.

Protote p̄u.

zē. Videte quō caute ambu let? nō q̄ insipientes: s; vt sa/ piētes. Eph. r. Inducit r hortat aposto/ lus ad tria. (dete.

Pr̄io ad prudētie p̄sideratōz. cū di. Vñ Scōdo ad p̄sideratōis modificatōnez. cū dicit. quō caute ambuleris.

Tertio ad modificatōis specificatōes cū dicit non quasi insipientes rē. De p̄io. Marci. xij. Videte neq̄s vos seducat. De scōdo Col. j. Ambulet? digne dō p oia placētes in oi ope bono fructifi/ cates. De tertio. Eph. v. Nolite fieri im/ prudētes s; intelligētes q̄ sit volūtas dei.

Pr̄m? an? An p̄t moral possit ee sine prudētia? Vñ sic: qz virtus moral r prudētia sūt nature absolute realiter di/ stincte q̄ etiā diuersa hnt subiecta. Cōtra. fm Greg. virtutes sūt p̄nere. Rñd. Tho. j. ij. q. nō. Nō em ē p̄tus nisi hō res/ cte accipiat ea q̄ sūt ad finē qd nō p̄t ee nē si p̄ rōne recte p̄siliatē iudicatē r p̄cipiēte p̄tinet ad prudētiā. Hec tho. Pro sūd. Nō ē prudētia nisi caueat vicia. Caue re at vicia ad p̄tutē p̄ter. Horaci? i eplis Virt? ē viciū fugeret sapia p̄ma stulticia caruisse. Et p̄ba. v. Echi. dē q̄ nō p̄t ee p̄t sine prudētia. Cū q̄ q̄rit. An p̄tus rē. Dic rñ. vts. Et q̄ seq̄t nemine posse fieri virtuosuz nisi malū fugiēdo r bonū p̄se/ q̄ndo qd p̄tinet ad prudētiā q̄ntū ad actū p̄cipiendi. Vñ q̄ p̄t pauci sūt prudentes. Herte bñ d̄r Eccl. j. Stultoz infinitus est nūerus. Audite o p̄ctōzes miseri font catozes auari rē. Si vult? ee d nūero pru dētū fugite p̄ctā. Juxta illud Eccl. xxj. Quasi a facie colubz fuge p̄ctā. rē. Nota te. Prop̄ duo p̄sueuerūt prudētes hoies terrā aliquā relinq̄re qn. s. sūt ibi in misē/ riyz r piculis multz r de terra ad quā va/ dūt mltā bona sperāt. Spūalr multe sūt misēfiez picla q̄uissima i regiōe pcti. puer. xij. Misēros p̄plos facit pctm. In regi one at grē q̄c via ad gliaz sūt oia bona: id cū mag d̄stōrio dz hō exire a pctō. Si. gu. Exo. xij. Filij isrl multū desiderabāt exi re de egypto vbi affligēbāt et ire ad terrā de qua tot bona dicebant. Expone et ap/

• **D**ñica infra octa. ascen.

plica ad positū. Ber. in q̄daz ser. Festine
m^o ad locū tutiore vbi hitem^o sine formi
Secūda arti. In p̄cedo rē. (dine.
Hic de scda pre q̄ est p̄sentū intelli
getia: de q̄ Tulli^o. Intelligētia est quā
anim^o p̄spicit ea q̄ sunt. Vir prudēs et in
telligēs ex aptis obscura existimat: ex par
uis magna: ex p̄imis remota: ex p̄tib to
ta. Precipue aut ad prudētē p̄tinet hie tri
plicē respectū p̄ntiū intelligentiā.

Prima est intelligētia breuissie duratōis
Secda est intelligētia p̄rie p̄dicōis et
opationis.

Tertia ē intelligētia diuine p̄replatiōis
Pria igit rē. ad quā hortat dñs **Mar. xij**
Videte vigilate et orate. Nescit^o em̄ quā
pus sit. **S**ecda est intelligētia p̄rie p̄dicōis
et opatiōis **Mar. xij**. Videte vosmet
ip̄os: aie vici^o dignitate: cogit^o vilitate: of
ficij q̄litate. Prop̄tea hortat p̄s. vi. Et nē
reges intelligite erudimī q̄ iudicat^o terrā
Seruite dño in timore. Sed heu sicut dē
p̄s. Hō cū in honore esset nō intelle. cog.
est iumē. rē. Est itaq; prudētis cuiuslibet
intelligere seu p̄siderare act^o suos. et sic i
telligēdo ordinare. Et sicut dē **Ber. li. iij**
de p̄sideratiōe. Triplex p̄sideratio v^o p̄
uenire oēm actiōz n̄raz: vici^o An liceat: an
debeat: an expediat. **Maxie** at est n̄caria
intelligētia vbi p̄tutib sūt silia vicia. **O**
q̄riēs sub p̄ceptu iusticie crudelitas agit: et
sub ira p̄ zelū furor ani palliat: et pelle sub
omna latitat mens sepe lupina. Nunq̄d n̄
sub albissima nive occulat imunda latrina
Un **Tulli^o** dē: Nulle sūt occultiores insi
die q̄ q̄ sub similitudine latēt officij. et Bre.
in mora. Plerūq; vicia colore p̄tutū ticta
sunt neq̄ora q̄nto vicia esse nesciūt: q̄ ho
stis n̄ri malicia tāta se arte palliat vt ple
rūq; an̄ decepte mētis oculos culpas eē vir
tutes fingat vt inde expectet q̄s p̄mia: vñ
eterna dign^o est iuenire tormēta. Tertia
est intelligētia diuine p̄replatiōis: q̄ vici^o oia
videt et palā intuet. **P̄s.** Intelligite inspi
entes in p̄p̄oz stulti aliq̄n sapite q̄ plā. au.
nō au. aut q̄ finxit oculo: nō p̄siderat: q̄ cor.
gen. nō ar. q̄ docet hoīem sciam dñs scit co
gitatiōes hoīm. **Exem de Thaide me
retrice.** Vide ser. ij. post. liij. dñicam. xl.

Tertius arti. Audistis rē. Sepe igit
p̄siderate qd̄ estis et qd̄ facit^o. Forte

dictur^o est aliq̄s: Intelligim^o qd̄ aliq̄ faci
unt sic facim^o. Audite qd̄ iura dicūt. **Nō**
qd̄ fiat sed qd̄ fieri debeat intueđū est. rē.
q. ij. **Stia** lpi. Et de elec. **Lū** causā. et ff. d.
officio p̄sidis. Sed l. 3. **Nā** siq; p̄uit^o fue
rit corā rege fauore gerere aduersarijs re
gnū: et excusatiōis gra dicere voluerit: qm̄
plūm sic faciūt / et sic hnt ex p̄suetudie: nul
la est excusatio. **Expone** et applica notādo
illō **Eccī. vij.** Ne pecces in multitudine cl
utatz. i. ad exemplū mltoz. **Nā** vt dē **Au
gusti. ij. q. j. ca. vlti.** **Nō** p̄tereamin^o ar
debūt q̄ cū multis ardebūt: **I**mo magis:
q̄ h̄z lūg silue exardescit ignis. **Eccī. xxxvij**

Sermo quintus.

Estote p̄u.
rē. **S**ens absq; p̄silio et sine
prudētia vtina saperēt et i
telligerēt ac nouissima p̄uderēt. **D**eulo.
xxxij. **H**ortate verba. Aliq̄ p̄ria prudētia
dirigunt: aliq̄ prudētia nō hntes sufficien
ter p̄silio prudētiōz regunt. **Q**ui p̄o nec
prudētia hnt: nec p̄siliū q̄rūt / imo negli
gūt: quō saluabunt. **I**ō dē **pp̄ha:** **S**ens abs
q; p̄silio rē. **U**bi hortat p̄mo ad supnoz
sapientiā: cū dē **U**ltina saperēt **S**ecdo ad
inferiōz intelligentiā: cū dē: **E**t intelligē
rēt. i. int^o legerēt interne conscie secreta.
Tertio ad nouissimoz p̄uidentiā: cū dē:
Se nouissima p̄uderēt. **D**e p̄mo **Lok. iij.**
Que sursum sunt sapite. **D**e secdo p̄s. **I**n
telligite hec q̄ obliuiscimī deū. **D**e tertio
Eccī. xxxvij. **V**emēto nouissimoz et nō
li obliuiscī.

Estote rē.
Prim^o ar. **A**n prudētia possit esse lū
moralī p̄tute. **Q** sic. **P**rudētia et p̄tu
tes morales generant ex actib: sed actus
rōnis q̄ generat prudētia p̄o est actu ap
petitus q̄ generat virtus moral. **g** rē. **L**o
tra. **V**irtutes sunt p̄nece fm̄ **S**ieg. **R**ñ
der. **A** ho. j. par. q. l. vij. q. nō. quia p̄udē
tia est recta rō re^o agibilitū nō solū in vni
uersali: sed in p̄ticularib in quib sunt a
ctiōes. **A**d hoc aut q̄ hō recte se habeat
circa p̄ticularia p̄ncipia agibilitū q̄ sunt fi
nes oportz q̄ p̄ficiat p̄ aliq̄s h̄dē: h̄z q̄
fiat qd̄amodo homi p̄naturale recte iu
dicare de fine: et hoc fit p̄ virtutē moralē.

Virtuosus enim recte iudicat de fine virtutis. Hoc Thom. Pro fundamento. Notandum illud Aristot. ij. ethic. Qualis est vnusquisque talis sibi finis videtur: et ideo ille qui virtuosus est bene iudicat de fine virtutis. Pro vicia abhorret et cauet quantum potest. alias non prudens sed stultus esset. Nam ut dicit Terentius: Stultus est admittere quod cauere possit. Querit itaque An prudens sit. Dicuntur ut supra. Ex quo concluditur quod ad veram prudentiam multum est necessaria fide ratio finis. Unde quidam Quicquid agas: sapienter agas respice finem. Respicite o peccatores quos erit peccati finis. Lerte dicit Aplos Roma. vij. Superbia peccati mors/mors in inferno de quo Ps. Vobis peccatorum pessima Misere fornicatores: auari. etc. Hoc non cogitatis quare vestre voluptates et mundi vanitates vos exerceant. Sopho. j. Ambulabunt ut ceci: quia domino peccauerunt. Notate Itinerantes per nives tunc claro cum sol super eas luccet: cum pervenerint ad hospitium nihil vident. Ratio: quia albedo illa et claritas disgregat visum. Unde piculosum esset tunc passum obscurum intrare. Nullum igitur est remedium nisi per longum tempus morari quibus claritatis phantasmatum evanescent. Spuria liter per nives norant prospera huius vite. Ratio: Nives dum sunt congelate sunt albisime et lucide. sed flante australi vento resoluuntur: et fiunt lutee et turpes. Sic prospera mundi dum adherent homini videntur clara et nitida: sed fortuna flante vertuntur in luctum et gemitum Itinerantes igitur per eas diu: id est ponentes in eis cor et affectum adeo excecant quod dum debent intrare hospitium future vite per mortem: nihil vident/ nesciunt quod vadant etc. Remedium igitur ad hoc necessarium est diu ante specularem hospitium. i. mortem et sepulture. Unde enim apparebit quod valeat pompa mundi. quod diuitie: quod deliciae. Figura. ij. Re. xij. Helias stetit in ostio spelunce obsequens et speculans. et primo transiit ventus validus per tres petras: et non ibi dominus. Secundo transiit comotio terre: et non in ea dominus. Tertio transiit ignis: sed non in igne dominus. Quarto transiit sibilus aure te: nubes: et cum eo dominus: et vidit Helias dominum. et cum eo locutus est. Moraliter. Prudens christiana moriturus se cognoscens: semper mortem speculat quam esset in ostio spelunce. Videt

igitur ventum superbie preterente edificia et patientes oes sed transiet quasi favilla. quia ibi non est dominus. Videbit terremotum ire: sed non est ibi dominus. videbit ignem cupiditatis: sed non est ibi dominus: videbit sibilum dulciloquii sacre scripture et sanctarum meditationum: et sic videt debet que sunt fugienda et que sectanda: nec poterunt mundi transitoria oculos distrahere. Nam ex mortis consideratione omnia contemnet. Hiero. Facile premit omnia que se semper cogitat moriturus.

Secundus articulus. In precedenti etc. Hic de tertia que est futurorum prudentia ad quam tanquam ad principaliorum ordinantur alie partes prudentie. Unde et ab ea sumitur nomen prudentie. Unde dicit prudens quasi porro vel procul videns Sicut dicit Aristot. lib. ethicorum. sumit et puides. Pro Boetio lib. de consol. Non quod ante oculos est suffecerit intueri. Rex exitus prudentia metitur. Vir utique imprudens viam per quam iturus est et quod facturum est respicit: sed fine vite vite operis non attendit. Sed prudens contra in omnibus fine principaliter attendit. Unde non principaliter respicit que via: sed magis que duendus est. Imprudens pro solum respicit si via est placens non cogitans de fine. Seneca Qui nihil premeditat omnino de futuris incautus decidit. Est autem nobis precipue necessaria triplex futurorum prudentia.

Prima est tolerande temporalis afflictionis Secunda est reddende generalis rationis Tertia est expectande finalis retributionis Prima igitur etc. ut vix si contingat ad eam toleranda muniamur. Grego. Vinus iacula ferunt que prudentes: et nos tolerabilius mundi mala suscipimus si contra hec per prudentie dypeum munimur. Sen. Si prudens esse cupis in futurum prospectum intende: Et que contingere possunt in animo tuo cuncta proponere: nihil tibi subitum sit sed totum ante prospicies

Secunda est prudentia reddende generalis rationis: que. i. in iudicio de omnibus reddenda est coram summo iudice: quoniam vnusquisque dicet illud Luce. xvj. Redde rationem villi catiouis tue etc. Unde etiam dicit Abachuch. ij. Contemplabor ut videam quid dicat michi hi et quid respondeam ad arguentem me.

Tertia est prudentia expectande finalis retributionis. i. bonorum in gloria: et malorum in eterna pena. Quia sicut dicit Mattheus. xxvj.

Dñica infra octa. ascen.

Ibunt hi in suppliciu eternu: iusti autē in vitam eternā. Sed heu heu q̄dū hic sumus nescim⁹ in quā partē ituri sum⁹. Iō semp̄ timendū est. **Exemplū de Agathonē** Vide in sc̄do aduētuāli feriā. v. p̄ secūda dominicā.

Tertius articulus. Audistis rē. Et hec est summa totius prudentie p̄uide. re. s. de futuro. **Horatē.** Lex dicit: Finis at tendendus est. **L. de no. co. p̄ponēdo. l. j.** Et futuris casib⁹ est obuiandū. de elec. et elec. p̄tā. **Licz de vitanda.** **Horatē.** Nōne stultus: imo etiā stultissim⁹ esset qui i vno loco habet morā p̄trahere tm̄ p̄ vnu diez: alibi autē p̄ vite residuū: et plus sollicitat p̄ vna die q̄ p̄ residuo vite. **Expone et applica** notando bñ q̄ ante om̄ia diligēt. p̄uidendū est p̄ vita futura: sed nullaten⁹ est differendū p̄pter mortis incertitudinem. **Matth. xxv.** Vigilate quia nescitis diez neq̄ horā.

De spiritus sc̄to incipiēdo a dominica infra octauas ascensionis Sermo p̄mus

Om̄i venerit

paracletus ille testimoniū p̄hibebit de me. **Joā. xv.** et in euāgelio hodierno. **Estote prudentes. j.** **Pet. iij.** et in eplā hodiē. **Si regamur a spiritus sc̄to prudentes erimus.** De q̄ prudentia d̄: **Rom. vij.** Prudentia spirit⁹ vita et pax. **Dicit autē Tull⁹ lib. de officijs.** Prudentia est appetendaz fugiendarūq̄ rez cognitio. **Et fm̄ eundē. ij. rheto. tres sunt partes eius. scz**

Intelligentia respectu p̄sentū.

Memoria respectu p̄teritorū.

Et Prouidentia respectu futuroz.

Unde Seneca lib. de virtū. Si prudēs est anim⁹ tu⁹ trib⁹ q̄tib⁹ dispenset: **Presentia ordina: Præterita recordare: Futura p̄uide.** Cū adest sp̄s sanct⁹ hec tria facit i homie: et sic p̄hibet testimoniū q̄ ver⁹ sit ch̄riānus homo ille **Iuxta thema p̄missū** Cū venerit paraclet⁹ ille testimoniū p̄hibebit de me. **Salutatio.**

Cum venerit rē.

Pro p̄mo articulo. An prudentia possit esse sine p̄sentia et gr̄a sp̄s sancti: **Q̄**

sic **Luce. xvj.** Filij hui⁹ seculi prudentiores filijs lucis in generatiōe sua sunt. **Extra** Nō pōt q̄ sine gr̄a recte p̄siliari: iudicare et efficacit p̄cipere de his q̄ p̄tinent ad finē nē vltimū: q̄d p̄tinet ad prudentiā. **Rō. det Tho. ij. q. xlvj.** Prudentia tripliciter dicit. **Est em̄ prudentia falsa et p̄ similitudinē dicta. cū. s. q̄s p̄pter malū finem disponit media p̄gruētia.** **Hmōi est prudentia carnis q̄ finē vltimū p̄stituit in delectatione carnis.** **Secda est prudentia vera sed imperfecta q̄ inuenit vias accomodas ad finē vere bonū n̄ totius vite hūane: sed alicuius specialis negocij: puta ad negociādū: ad nauigandū et hmōi.** **Uel si inuenit vias accomodas ad finē simpliciter vltimū: tm̄ deficit in p̄ncipali actu prudentie: puta p̄siliat: et recte iudicat etiā de his que p̄tinent ad totā vitam: sed non efficacit p̄siliat.** **Tertia est prudentia vera et perfecta q̄ ad finē totius hūane vite recte p̄siliat: indicat et p̄cipit: et hec est prudentia simpliciter q̄ in p̄ctōrib⁹ esse nō pōt.** **Prima autē est in solis p̄ctōrib⁹.** **Secda est cōis bonis et malis: maxime illa q̄ est imperfecta p̄ finē particularē.** **Illud autē q̄d obijcit intelligit de p̄ma prudentia.** **Unde nō dicit simpliciter q̄ sunt prudentiores sed in generatione sua.** **Hoc Tho. Hora:** Nō est vere prudens q̄ spelonge vite differt penitere. **Marciā.** Nō est crede mihi prudēs dicere: vitā: **Sera nimis vita est crastina: viue hodie.** **Et Aristo. dicit. vj. et b̄ic.** **Impossibile est prudentē esse nō entē bonū.** **P̄z q̄ vera prudentia et perfecta ē in solis bonis: sicut etiā p̄z in r̄n̄sione p̄missa.** **Et q̄ p̄clude q̄ nō prudentes: sed stultissimi sunt qui in p̄ctis tacēt.** **Aug⁹.** **Audaciō: Et q̄ cū vno peccato mortali dormit q̄ q̄ cū septē hostib⁹ inuicē p̄ morte sua obligatis p̄sigit.** **Heu h̄ nō aduertit adulteri fornicatores: fures: inuidi et c.** **Proverb. j.** **Sapientia atq̄ doctrinā stulti despiciūt.** **Figur. j.** **Reg. xv. et xvj.** **Saul p̄renens dei mandatū et suā correctiōz: insensat⁹ factus est: et recessit sp̄s sanctus ab eo: et a sp̄u malo eragitat⁹ est.** **Saul abutēs interp̄tatur.** **Q̄t sūt abutētes donis dei tā naturalib⁹ q̄ gratuitis: dei mādata et ecclie suāq̄ correctiōez p̄renētes: et hi oēs s̄ de nū ero stultoꝝ et a maliḡ sp̄u regit.** **Ecclē**